

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

ZEUL APELOR: — De-acum înainte va trebui să mă limitez la munca de birou. Nu voi mai putea ieși pe teren!

urzica

PLEDOARIE

Aș vrea cu subțirimi de filigran
Să scriu despre problema feminină,
Care-a-nceput cu coasta lui Adam.

Deși, mă rog, istoria e plină
Cu mii de eroine, din păcate,
Problema nu e scoasă la lumină.

Ea mai păstrează părți întunecate,
Ceva din umbra vechiului Serai,
Sfidînd ideea de egalitate.

Femeia (unii spun) e luna mai,
E-un vis, și de aceea le displace
S-o vadă vatmanișă la tramvai.

Un gând ascuns ades nu le dă pace
Cînd știu cite-o femeie inginer
Drept care zic: O, asta nu se face!

Decorul prăfuit de șantier
Îi va strica fetiței gingășia
Păi nu-i păcat? Nu-i strigător la cer?

Să-și neglijeze ea bucătăria
Și broderia fină pe gherghef
Ca să se joace de-a ingineria?

Ca mașinist, ca maistru sau ca șef
Se-ntreabă dinșii cum de face față
Cu mîinile ei albe de sideș?

Cum să se scoale dis-de-dimineață
Plăpînda vîetate? Cum să-i iei
Plăcerea simplă de a pleca la piață?

Ei socotesc utile pe femei
Atunci cînd este vorba despre flirt
În lunga promenadă pe sub tei.

Sau cînd burlaci iau mesele la birt
Vîsînd meniuri bine preparate
Sau cînd fierbindu-și laptele la spirt

În cea mai jalnică singurătate
Privesc la praful gros de pe covor...
Atunci monologhează: Din păcate

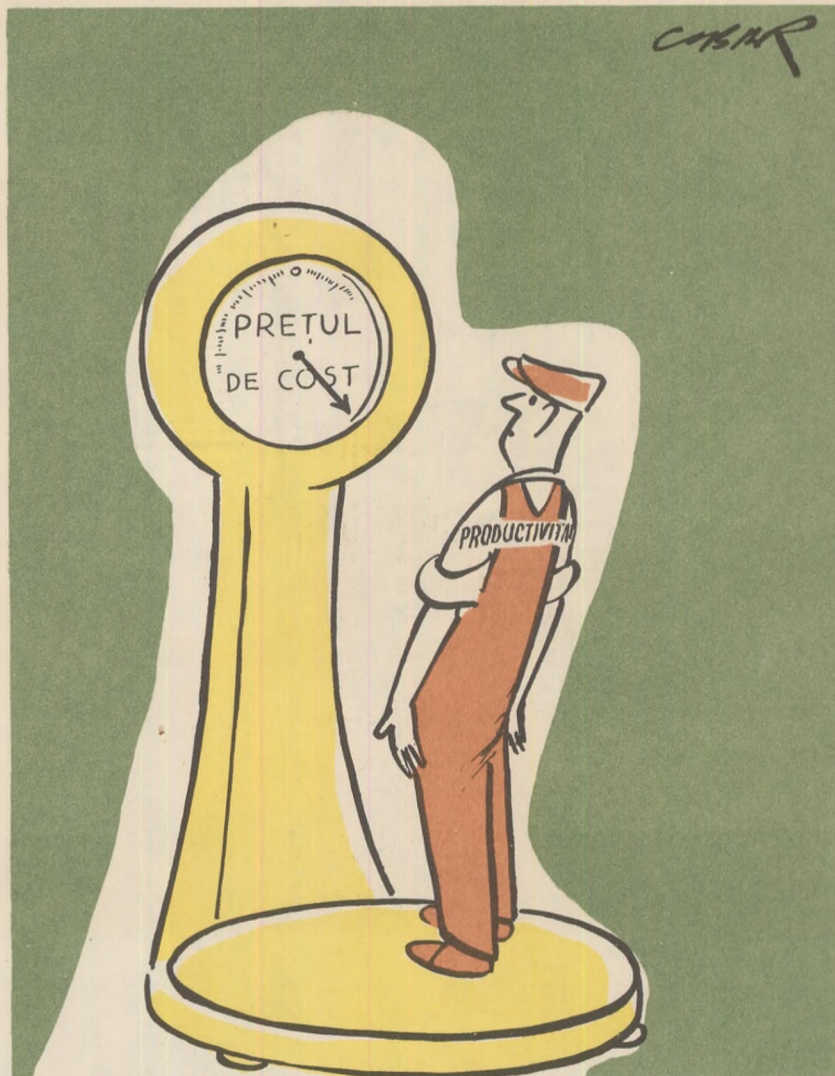
Va trebui, probabil, să mă-nsor.

PAVEL MIHĂILEANU

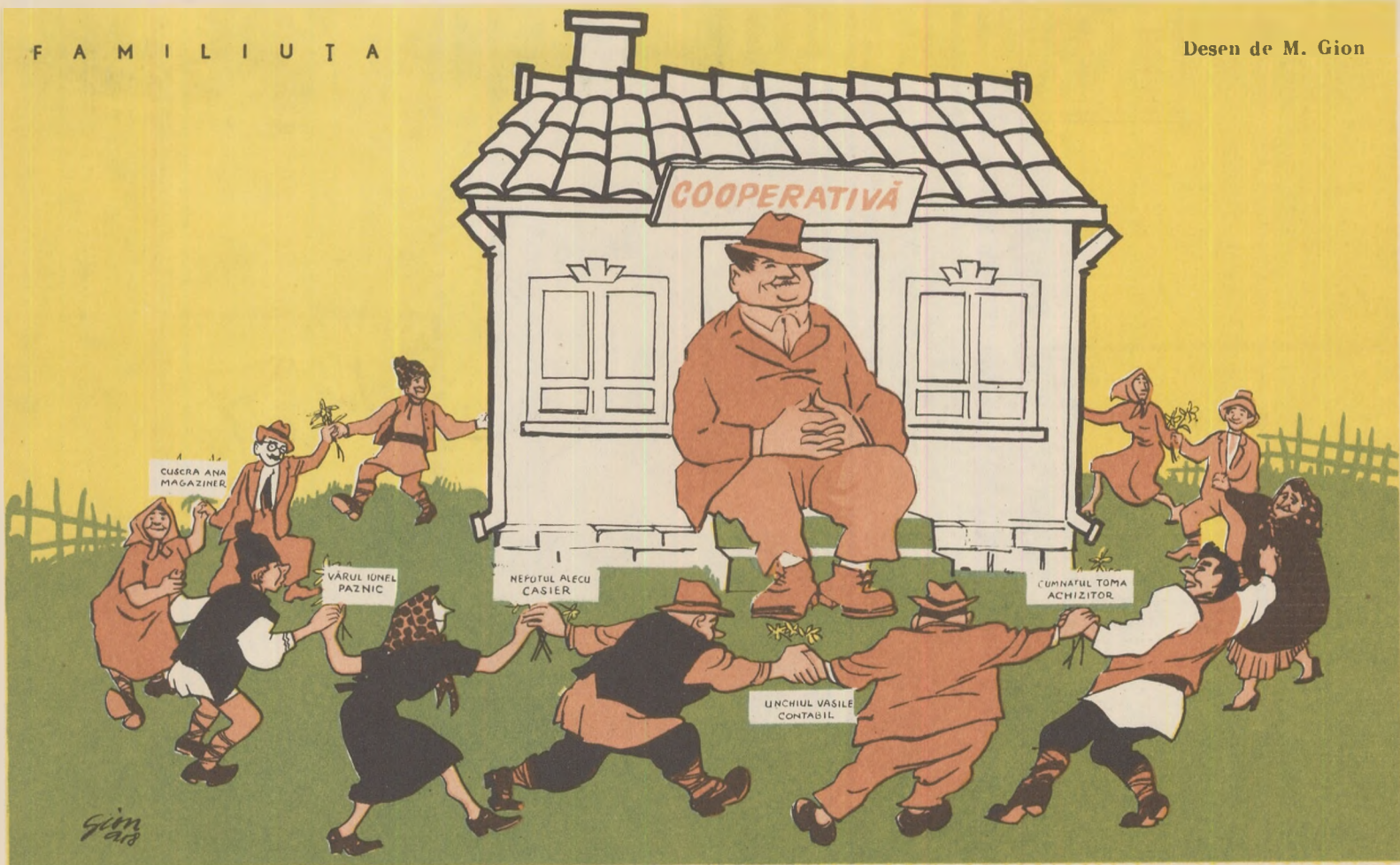
CÎNTARUL...

COBAR

Desen de Nell Cobar

PRODUCTIVITATEA : - Ura ! Cu cît cresc, cu-atît arată mai puțin...

PUTEREA OBIȘNUINȚEI

Dăm mai jos câteva exemple de felul cum se comportă la diverse reuniuni familiale și prietenești unele personaje bine cunoscute:

CEL CARE FACE STOCURI SUPRANORMATIVE

COSTACHE: Ascultă, Fănică... Ia cinci sticle de vin de pe masă și pune-le după bufet... Așa... Vezi să nu te vadă ăștia... Ia și platoul ăla cu fripturi... Pune-l după aragaz... Așa... Vezi platoul ăla cu piftie?... Ți-a mare... Umflă-l... Vezi să nu te vadă gazda... Pune-l după cuier... Așa... Acum sîntem asigurați... Hai noroc!

După o oră

COSTACHE: De ce ne-au dat afară, mă Fănică?

FĂNICĂ: De unde era să știu că gazda lucrează la minister. Auzi că tot timpul a fost cu ochii pe noi!

COSTACHE: De ce, mă?

FĂNICĂ: Cică ne știe din producție...

★ ★

FATALISTUL

— Mă, fraților! În cinstea voastră vreau să beau acest pahar cu vin, care o să-mi facă bine sau o să-mi facă rău, cum mi-o fi dat! Și vreau să-l ciocnesc cu voi! Dacă s-o sparge, bine, dacă nu iar bine, cum i-o fi soarta! Curcanul ăsta de pe masă, pe care l-a pregătit nevastă-mea, o să-l mîncăți tot sau poate mai lăsați, cum i-o fi destinul! Vinul ăsta, pe care o să-l beți, l-am făcut în casă! O fi ieșit bun, o fi ieșit oțet, nu știu, cum i-o fi dat! Și chiar curcanul ăsta poate să fi fost rață sau poate să fi fost găină, vorba ceea: cum i-a fost soarta.

La plecare

UN INVITAT: Bine, mă, băiatule, noi ne-am dat fiecare contribuția și tu ai spus că pregătești o masă pe cînte, cu șampanie, cu icre! N-am văzut nimic! Nici șampanie, nici icre, nici tortul, nici curcanul.

EL: Ce să fac? Dacă nu v-a fost dat!

CIND GAZDA E UN OSPĂTAR ÎN COMERTUL DE STAT ȘI ARE ATITUDINE NECIVILIZATĂ FAȚA DE CLIEȚI

INVITAȚII: Să fii sănătos, Costele, draguț din partea ta că ne-ai invitat și...

GAZDA: Mai încet, nu toți odată, că n-am zece urechi! Hai, treceți la masă!

UN INVITAT: Costele, murăturile sînt iuți?

GAZDA: Gura! Gustați și o să vedeți! Mă, ce pisălogi!

AL DOILEA INVITAT: Frate, n-ai un picior de curcan? Că nu-mi place piept!

GAZDA: Asta este, dacă-ți place! Vrei ie, nu, te privește! Altul!

DELAPIDATORUL

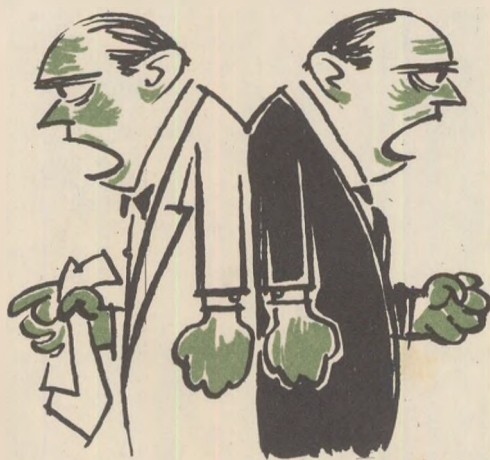
Cu ocazia mărțișorului, vă doresc, dragi comeseni, ca această întîlnire a noastră să vă prindă în cele mai fericite momente și pe mine să nu mă prindă niciodată! Norocul să nu vă lipsească și nici mie să nu se observe că-mi lipsește. În toate acțiunile voastre să vă ajute o judecată dreaptă, iar pe mine să mă ajute cea stîngă. Întotdeauna să vă meargă bine, dar să-mi meargă și mie întrucît sînt în verificare și a început să scrițtie. Fiți fericiți voi toți care stați acum în jurul mesei, căci și eu am impresia că o să am de stat! Sănătate și la revedere!

★ ★

LENEȘUL

Nu ridic acest pahar, întrucît conține aproape un sfert de kilogram de vin și eu sînt contra eforturilor inutile. Așa că îl las pe masă și cine vrea poate să ciocnească. De asemenea nu mă ridic nici de pe scaun, căci e păcat să stau eu în picioare cînd scaunele sînt special făcute ca să stau jos. Sper ca în munca mea viitoare să mă pot ridica la un nivel mai înalt, dacă voi reuși să mă ridic din pat dimineața, ceea ce nu cred întrucît patul e făcut ca să stai în el, nu să te ridici. Totuși, pînă acum am reușit de multe ori să mă întorc pe partea cealaltă, ceea ce e un succes, căci știu pe unii care pe ce parte se culcă, pe aia se scoală. Dar așa sînt eu, repezit și am somnul lung, dar agitat. Numai cînd nu dorm, nu sînt agitat, fapt pentru care un tovarăș a propus, dată fiind iuteala mea în mișcare, să fiu trimis la Institutul chimico-farmaceutic, ca să mă facă somnifere. Întrucît s-a obiectat că din subsemnatul ar ieși niște somnifere prea puternice, am scăpat. În orice caz, sînt mai tare ca Luminalul. În încheiere, aș vrea să spun... dar nu mai spun, că-s obosit... Noapte bună...nă...

SADI RUDEANU

CÎȚIVA INVITAȚII: Costele, dă-mi și mie sarea de color!... Și mie, dacă vrei, o felie de pine!... Mai ai sifon?...

GAZDA: Hooo, nu toți odată! La rînd! Acuși nu mai dau nimic!

UN INVITAT: Frate dragă, aș mai bea un sprîț!

GAZDA: Gata, s-a închis! Afară!

INVITAȚII: Cum, omule, că e încă devreme...

GAZDA: Ei, asta-i bună! Imi faceți voi mie programul?... Hai, afară!

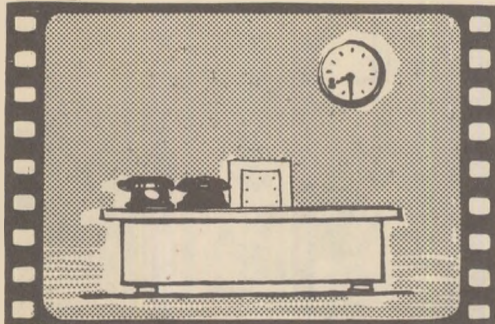
AVENTURILE LUI LACHE FOFANCEA

-Scenariu cinematografic de I. Avian-

FILM de scurt metraj, fiindcă mult nu poate s-o mai ducă.

O PELICULĂ în culori (negru pe alb). FILMUL nu e o producție PATHÉ-NATAN, ci PATÉ cu carne, paté cu brinză, paté cu ficat, și alte pateuri consumate la nesfârșit în timpul celor 480 de minute de lucru.

DECOR: Primul decor, cadrul de mai jos:

FILMĂRI COMBINATE: la minister, adică la restaurant, la Centrală, adică la cinema și alte ieșiri pe teren...

TRUCAJE: nu se mai prind, fiindcă se cunosc.

MUZICA: în ședința de analiză a muncii.

IMAGINEA: nici nu vă imaginați ce-o să vedeți.

ȘEF DE PLATOU: bufetiera cu cele zece platouri încărcate cu pateuri și sandvișuri.

REGIA: peste drum, unde se află și telefon public, în cazul când cel din birou e defect.

Cadrul de mai sus reprezintă un birou, probabil de fag, care la sfârșit va deveni de salcie plîngătoare... Un scaun. Neapărat un telefon pentru interior, care nu funcționează deloc și un telefon pentru exterior, care funcționează prea mult. Ceasul din perete arată ora 8 (opt) și jumătate. Serviciul începe la opt, și în birou nu e nimeni. Oare ce înseamnă asta? Că fuge ceasul? Nu. Fuge Fofancea.

Priviți-l. Și ieri a fugit. Și alaltăieri a fugit. Și răsalaltă... nu, răsalaltăieri n-a fugit. Era duminică... Parcă e crosist. Speră să mai semneze condica. — „Ce birocrațism, spune giffind. De dimineață cu semnăturile.“

E ora 9 dar nu și-a revenit încă. După o asemenea cursă e frînt. Noroc că se spri-

jină de receptor. Pe birou stă o foaie de hîrtie. Planul de lucru pentru astăzi. Zi grea. Ședință la Centrală, predarea situațiilor la minister, apoi întîlnire cu beneficiarii. Muncă multă. Și acum sărmanul telefonează tot în interes de serviciu: — „Alo, Mimi, mi-ai făgăduit un serviciu de cafea. Diseară primesc invitați... Nu, după-amiază nu am vreme să-l iau. Trec acum, dimineață; sint liber, că am serviciu“... Așază receptorul. Formează alt număr: — „Alo“... În aceeași clipă intră în birou un coleg. Fofancea continuă imperturbabil: „Alo, tovarășe director, vă chem pentru a zecea oară. Cînd ne livrați marfa?... V-aș ruga să poftiți urgent pină aici... Sinteți în ședință? Nu puteți acum? De ce?“... Iată de ce:

Tovarășul director „Margo“ e încă în mare neglijență... e cu părul prins în bigudiuri. Cu mina stîngă ține receptorul la ureche, cu mina dreaptă se rujează în fața oglinzii... Colegul a ieșit. Lache Fofancea a continuat. A vorbit mult. A răgușit.

La răgușeală se recomandă ouă moi. După cum vedeți, și le prepară în spirtieră. Alături, bufetiera cu platourile. — „Tovarășe Fofancea, unde vă așez sandvișurile cu șuncă?“ — „Lasă-le colo, pe foile de inventar, ca să le am în evidență... Așa... Stai, pateurile așază-le aici, pe registrul de intrare, să știu ce am de făcut cu ele. Deunăzi, mi le-ai înșirat pe registrul de ieșire“ și mi le-a luat curierul. Aș bea și o cafea neagră, dar grăbește-te, în zece minute plec pe teren și nu mi-am completat nici «Pronosportul». Ah! Și toate astea în numai opt ore!“

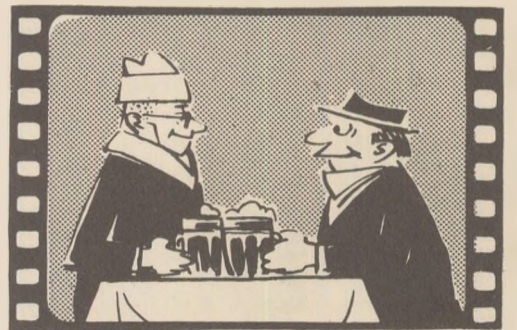
Ora 11. Priviți-l. Pe teren. La cinema. El, conștient, se grăbește, dar coada,

inconștientă, abia se mișcă. Ar trebui înființată și o casă de bilete anume pentru oamenii muncii ieșiți pe teren. Lipsă de organizare. Dar, în definitiv pentru ce să-i fie teamă? E posibil să nu-ți ridici nivelul cultural cînd cinematograful e peste drum, la doi pași de Centrală?...

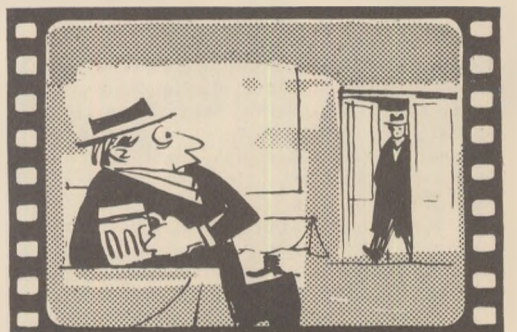

— „Aoleu! Vă... vă salut to... tovarășe director!“... — „Ce cauți aici, Fofanceo?... Mergeam spre Centrală și te-am zărit“. — „Păi... păi nu vedeți?... și eu la Centrală!“... — „Bine, dar aici nu-i Centrală!“ — „Nu?... Aoleu! Așa e... Ia uite, frate, am confundat!... Credeam că-i biroul de «Informații», fiindcă-i vedeam pe ăștia cu bilete de intrare în mină! Credeam că intră la Contabilitate!“... — „Altădată să nu mai crezi, tovarășe Fofancea! Aveai treabă la tovarășul Marin Vlad, nu la tovarășa Marina Vladi...“

Și Lache Fofancea a plecat pocăit, mai departe. La minister. Dar ministerul e unul, și restaurante nenumărate.

— „...Auzi, măi Georgele? Acu' un ceas mi s-a ntîmplat dandanaua!... Ospătar, încă două halbe. Așa... mulțumesc... Ce zici, măi Georgele, ce ghinion pe mine! Din vreo 40 de cinematografe cite există în București, să mă opresc tocmai la ăla pe unde trecea directorul... Ceasul rău... Aoleu, mă Georgică!“ — „Ce e, mă Lache?“... — „Aoleu!... Din atîtea restaurante cite există în București...“

... — Să trăiți, tovarășe Bănică... să trăiți și la mai mare! Măi Georgele... să-ți... să-ți... re... re... recomand pe to... tovarășul Bă... Bănică... șeful nostru de ser-

Operator: A. Poch

viciu... o bomboană de om... Ce... ce... Ce faci, tovarășe Bănică? — „Ce să fac? Sînt în concediu.“ — „A, da... sigur... în... în... asta... în concediu de vară?... A, nu, cum o să fie de vară, acum în martie... Asta... în... vreau să spun... ce vreau să spun?... În concediu de naștere...“ — „Cum de naștere, frate?... Te-ai fîsticit de tot...“ — „A, nu... adică... știam că soția dumneavoastră e pe cale să nască o fetiță și credeam că...“ — „Dumneata tot în concediu, tovarășe Fofancea?“ — „Da... adică nu, adică știu eu... apropo... serviți o halbă? Nu?... Atunci două... Nu?... Știți... eu... eu în concediu de boală...“

— „Neapărat să-mi dați un concediu, tovarășe medic... sufăr de amețeli și de friguri.“ — „De la ce, tovarășe?“ — „Nu știu de la ce. De la cinema, de la restaurant... Dați-mi un concediu, altfel mă îmbolnăviți...“ — „Cum să-ți dau? Nu ai nimic, nu văd nimic!“ — „Lăsați, am văzut eu și pentru dumneavoastră... am văzut toată conducerea... Of!... Inima, ficatul, rinichii, plămîni!“ — „Ce-s astea?“ — „Zahana, adică vreau să spun, acolo m-a văzut Bănică...“ — „Aiurezi, probabil suferi de malarie. Îți prescriu 3 zile concediu medical...“

Lucrări rămase în restanță, situații neterminate, mărfuri neridicate la vreme, comenzi întîrziate. Fofancea a izbutit. A lipsit legal. Se umflă în pene. Cheltuielile de prisos se umflă și ele.

Sfîrșitul seriei I

SERIA a II-a

Nu se mai turnează, fiindcă interpretului principal, Lache Fofancea, filmat dintr-un unghi cu totul neconvenabil, i s-a cerut să adopteze și să interpreteze, un scenariu mai pozitiv, în caz contrar:

IEȘIREA PRIN SĂRINDAR

Pe linia Berzovia-Oravița
cerculă vagoane neluminate

PE CONCRET

Desen de L. Darian

— Se vede ceva, Nicule?
— Nimic.
— Atunci să știi că trece trenul de Oravița.

DE ZIUA FEMEII

UN BUCHET DE FLORI

Tovarășei Maria Zidaru, președinta G.A.C. Păulești, regiunea Baia Mare, membră în Prezidiul Marii Adunări Naționale:

*De tine auzii, Mărie!
A scris de multe ori ziaru'
Că la a noastră temelie
Ești cu adevărat... zidaru'!*

Tovarășei Condeescu Victoria, responsabilă magazinului de produse industriale din calea Ferențari nr. 175. Ea se distinge printr-o bună gospodărire a magazinului.

*Gîndindu-mă acum la tine,
Concluziile nu-s iluzorii:
La cît mai multe magazine
Avem nevoie de... Victoriil!*

Tovarășei Maier Raveca, muncitoare la fabrica „Flacăra Roșie“, București, fruntașă în producție.

*Cred că-i logic, draga mea,
Să-ți transmît felicitări;
Tu întîmpini ziua ta
Cu un an... de realizări.*

Tovarășei Elena Băcăoanu, campioană mondială la parașutism.

*De dragul tău, chiar Fizica
cea gravă
Eternele ei legi și-a compromis,
Căci ni te-nalți cu-atît mai mult
în slavă,
Cu cît cobori mai des și mai precis.*

Tovarășei Nistor Elena, brigadieră la G.A.C. Lenauhaim (reg. Timișoara), care a obținut rezultate deosebite în creșterea porcinelor.

*Mult mă bucur, draga mea,
Auzind de munca ta:
Cînd ai tu succes în muncă
Noi avem... sandviș cu șuncă!*

Gospodina Perciun Elena (raionul T. Vladimirescu, București) propagandistă la cursurile de îndrumare, e foarte activă în mobilizarea femeilor la acțiunile gospodărești.

*Vede-ndată fiecare
Cînd e gospodina bună:
Casa ei e ca un soare
Și orașul ei e lună!*

ÎNTRU SEMINȚE

Necesitatea para-zăpezilor

Desen de Nic. Nicolaescu

— Simt că mă îmbolnăvesc!!
— Te cred! Cu capul gol pe o vreme ca asta!...

RIME PENTRU:

...DELAPIDATOR:

Cheltuitor, ...
 chefuitor Procuror,
 picior acuzator.
 peste picior
 „Ambasador“ Judecător:

Dansator, — Obligator
 amator dormitor
 amor. viitor
 sub zăvor!

Cartofoșor,
 dator
 multișor.

...IMPERIALIST:

Angrosist militarist.
 petrolist.
 Atomist
 Specialist anti-pacifist.
 complotist.

...BONN:

Veston, Zvon,
 centiron, spion.
 pantalon .....
 teuton. Nicht schön!

...BIROCRAT:

Solicitat Sigilat.
 certificat. Nesemnat.
 Așteptat — Vino altădată!
 supărat. Imediat,
 Aminat! enervat,
 Vizitat sezisat
 repetat. Sfat.
 Înregistrat, Criticat,
 referat, scuturat,
 duplicat, rezolvat:
 stampilat, mutat!

V. D. POPA și A. LĂPUȘNEANU

Desen de I. Davidescu

BIROCRAȚIE

Cu casa stau în marginea satului. Dar nu mă supără, pentru că nu-mi plac taifasurile cu oamenii. De felul meu sînt măsurat la cuvînt. O vorbă, două, spuse la vremea lor, cred că-i destul pentru cine n-are timp de pierdut. Vecinul meu, Ene Furfuleacă, singurul pe care-l am gard în gard cu mine, mi-a aflat firea. Nu mă-ntreabă și nu-i răspund. Vrea omul să spună ceva, vine la gard și vorbește cît poștește, dar fără să-mi ceară părerea. Știe că nu-i răspund. Spune omul vrute și nevrute. Ii place să vorbească, ba să dea și sfaturi. E un înțelept în felul lui, Ene Furfuleacă, ce mai! Numai ce-l auzi:

— Omul să știe să-și facă viața fericită. Că pe lumea asta odată trăim, și-atunci de ce să nu fim fericiți? Nu-i așa, vecine Mitule? mă zgîndără el.

Eu tac. Mai mă lasă o clipă, două și iar mă ia:

— Ei, dar ca să fii fericit, se cer cîteva deprinderi. Nu multe. Două, trei. Bunăoară, să nu te „inirvezi“ niciodată, să umbli potolit și să săvîrșești numai fapte chibzuite. Apoi, să fii om bun și blajin. N-am dreptate, vecine?

Tac și-ntorc capul. În sinea mea, gîndesc: „Oare cele douăzeci și cinci de pogoane, cu blîndețe le-oi fi făcut?“

— Știu la ce te gîndești. Că de ce nu mai fac și astăzi fapte bune? Fac, dar numai cît mă ține cureaua. Ce, mai am hambarele de altădată? Că pe vremuri, iarna, țineam tot satul cu mălai. Mă știe o lume! Nu se pomenea creștin să plece de la ușa mea cu traista goală. Apoi o vorbă de încurajare, un sfat bun, nu lipseau niciodată, de-și dădea omul pogonul de voia lui, mai ales al fără cal și căruța. Că-l ajutam eu. N-am lăsat pe nimeni. Eram și eu mulțumit, pleca și omul cu de-ale gurii în traistă. Duceam o viață fericită. De ce? Pentru că nu m-am supărat niciodată și pot spune că nici astăzi nu mă supăr. Că s-a-ntors nițel vremurile; nu-i nimic. În inima mea sînt împăcat, pentru că și astăzi nu săvîrșesc decît fapte bune.

„Ham!“ vrea Grivei să-l înhațe prin gard.

— Ptiu! Trășni-te-ar dumnezeu de jigodie! Iși scuipă Ene în sîn. Ce ai, mă? Il văzuși, Mitule? Parcă nici nu m-ar cunoaște. Ptiu!

— Pentru că te cunoaște, spun și eu trei vorbe.

— Nu-nțeleg. Dar, în sfîrșit. Cum spuneam, vrei să fii fericit, fă fapte înțelepte. Că d-aia nu-i bine ca omul să se pripească. Te lăsași tîrlit deăștia, pînă te prinseră în în-

tovărășire. Mă rog, eu nu mă bag, poate că-i bine. Dar ce, de ce să te țirască tocmai pe tine, care ești băiat muncitor și știi să răzbești și fără întovărășire? Înțeleg, dacă ai fi vreun puturos, nu mă opun. Alătură-te lor, neică! Știu la ce te gîndești. Că ai pămînt pușin. Iaca, na! Dar n-am eu pămînt cît poștești? Ce, am să-l iau cu mine în groapă? Ei, ce zici? mă întrebă chiburul.

Tac.

— Taci, fiindcă nu-ți dai seama, mă nepoate. Huooo, javră! Uite, iar mă mîrlie! Cum spusei, acuma nu-ți dai seama. Dar de la întovărășire, treci la colectivă.

— Colectivă?! tresar eu.

— Da, da! Pun rămășag că-i așa! Doar is om bătrîn. Știu ce vorbesc.

„Ham!“ sare Grivei. Fur-

fuleacă se repede cu un bologvan. Dar eu nu-l las să-mi lovească clinele.

— Turbează, să știi! scrișnește el.

— Poate alții, zic eu.

— Ce tot vorbești? Cum spui așa?! se supără Furfuleacă.

— Ce, după atîtea sfaturi ale dumitale, eu n-am voie să spun două vorbe? Il iau la zor. Și mă depărtez.

— Spune cîte poștești, dar gîndește-te ce faci! Că fericirea omului e după cum li sînt faptele. Lasă-i în plata domnului peăștia! strigă el după mine.

A doua zi e sărbătoare, dar eu n-am astîmpăr. Pornesc

ERICITĂ

de VASILE FULGEANU

spre luncă și-mi caut de lucru pe la grădina de zarzavat a întovărășirii. Mă urc pe roata de udat și dreg ba o cupă, ba strâng un șurub, ba înlocuiesc o scîndură putredă. Spre seară mă întorc în sat. Ene Furfuleacă îmi aține calea:

— Bine c-ai fost plecat!

— De ce? îl întreb.

— S-a adevărit spusa mea, nepoate! Te-au căutat pe-acasă niște oameni. Cică-s comitet de inițiativă. Vor să treacă la colectivă, auzi?!

— Cum?! sâr eu.

— Da, da! Să mă trăsnească Dumnezeu! Uite, asta mi-e crucea, dacă spun minciuni! Iși bate pieptul Ene Furfuleacă.

Eu rămîn o clipă încruntat. Spun nemulțumit:

— Să dea naiba-n ea de

— Cu ce?

— He! Nu te las eu, nepoate; ți-am spus, doar cu fapta bună îmi mai țin inima. Uite, ia căruța mea!

Eu mă gătesc cu ce am mai de sărbătoare. Îmi lustruiesc bocancii, îmi netezesc cărarea și mă îndrept spre căruța. Ce mai căruța! Prind hățurile și le minuiesc de plecare.

— Stai! Stai o leacă! Cum pleci așa! strigă grijuliul meu vecin. Ia! Ia să ai la tine! Îmi vîră el două sticle sub pernă.

— E rachiul de-l bun, să știi! Prinde bine. Și de casă să n-ai nici o grijă! Nu te las eu! Și numai noroc să-ți dea Dumnezeu! Mergi sănătos! Și să vezi de cai!

Sînt bine ținute caii chia-burului. Întorc fetele capul după mine. Ajung la sediu, dau și eu cererea pentru înscrierea în colectivă și le istorisesc oamenilor ce-i cu căruța. Se aștern pe un ris de se țin cu mîna de burtă. Apoi scot sticlele și le dau să umble pe la fiecare:

— În cinstea colectivei, tovarăși! strig eu.

— Mă, da' și de băutura te-ai îngrijit! se miră Vlad, prietenul meu din copilărie.

— Nu eu. Blajinul de Ene Furfuleacă s-a gîndit.

Și iar ne așternem pe ris.

— Aha! Știm noi că tu te cam pupi în bot cu chiaburul, îmi aruncă unchiul Matei. Maică-ta s-a stins muncindu-i pogoa-nele și tu-i cauți în cinste, mai spune el.

Nu prea-mi vine la socoteală, dar eu știu că nu mă am deloc bine cu Ene Furfuleacă. Nici cu el, nici cu alt chiabur.

După ce golim sticlele, urc în căruța și mîn mulțumit spre casă. Cînd mă vede chiaburul, holbează ochii cît ce-pele:

— Ce-ai pățit?!

— Am scăpat.

— Ei, bravo! Ia spune, cum ai făcut?

— Ușor. Am scos cererea, am desfăcut-o frumos, am întins-o comitetului și-am spus: „Tovarăși, mă înscriu în gospodăria colectivă din toată inima, nesilit de nimeni.” Apoi am băut aldămașul din cele două sticle. Strașnic rachiul, să știi! L-au lăudat oamenii.

— Aoleuu!

— Nu te necăji, că necazul scurtează viața!

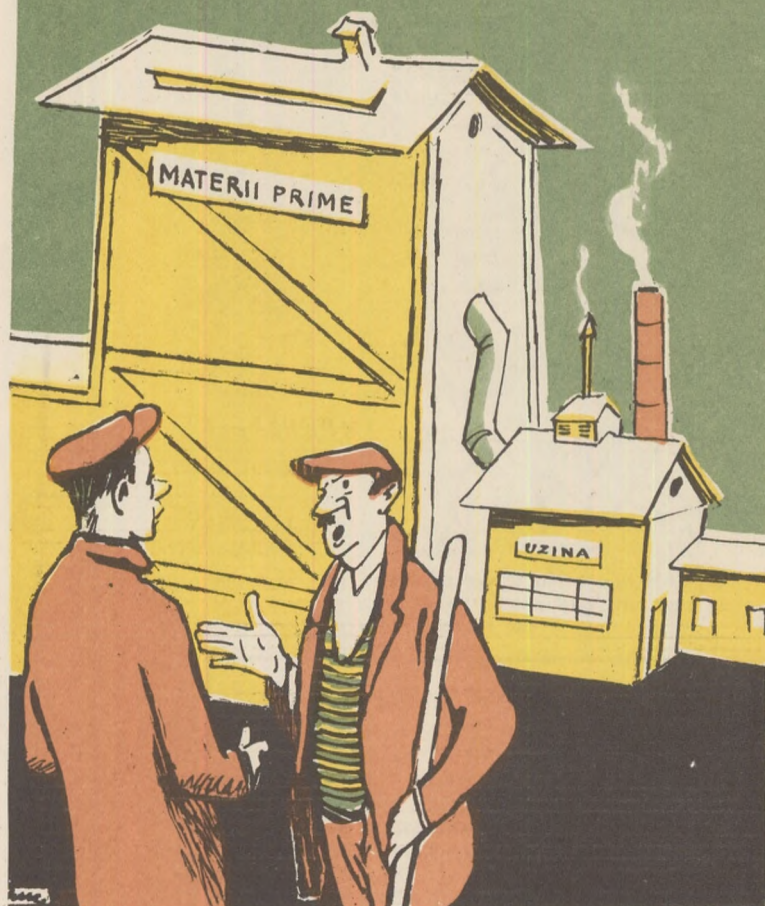
— Taci, că turbez!

— Păi, vezi? N-am spus eu că Grivei al meu n-are nimic?

— Blestematele, ce-ai făcut?! geme chiaburul.

— Am scăpat de belele. N-am spus că e bine să n-ai necazuri? Iaca, n-am.

Unele întreprinderi au stocuri supranormative

— Vol aveți materiile prime pe măsura necesităților?
— Nu, pe măsura depozitului!..

Desen de Adrian Lucaci

treabă! Și au trecut de mult? întreb.

— Nu prea de mult. N-ar fi nimic, dar au spus că se mai întorc.

— Cînd?

— Dracu-i știe! Acuma, peste un ceas, peste o zi. Ce-i poți ghici? Cînd socot ei că-l pot prinde pe om în casă... e de părere Furfuleacă.

— Ce mă fac? mă arăt tot mai nemulțumit.

— Ia lasă... mă mîngîie chiaburul. Nu te necăji. Că cine se necăjește n-are o viață fericită. Și viața nefericită scurtează zilele omului. Să te-nvăț eu ce să faci, ca mai bătrîn. Ca să scapi, pleacă! Pleacă numaidecît!

UNUI SCRITOR ȘTIINȚIFICO-FANTASTIC

Prietene, ai scris despre Selene
Nenumărate fantasmagorii
Și-ai povestit mulțimii de copii
Diverse întâmplări jules-vernienne.

Ai construit multiple teorii
Cu blindele ființe marșiene
De care-ai spus că au pe cap antene
Și ochelari cu zece dioptrii.

Ne-ai povestit din cosmos tot ce-ai vrut
Și lumea te-a crezut. (Păi ce să faci?)
Dar timpul ipotezei a trecut.

Deci, suie-te cu masca de oxigen
În cea dintîi rachetă care pleacă
Și scrie-ne ceva de pe teren.

MIRCEA PAVELESCU

Dictatorul Batista, unealta trusturilor americane, a fost alungat din Cuba

Desen de Silvan

CUBANUL: — Nu e nici o aluzie, sir, degeaba vă supărați, v-ați pierdut „Batista”... și... v-a scăpat Havana!

ANUNȚ MORTUAR LA NEW YORK

Profund emoționați și zdrobiți de durere, noi, familia Bankerson, anunțăm înțelegerea din viață a scumpei și neuitatei noastre fiice Mary, după a cărei moarte am rămas cu un singur fiu în etate de 20 de ani, înalt, brun, sportiv, pentru care căutăm o soție tânără, frumoasă, cu un capital de 50 000 dolari necesari adaptării sălilor proprietății noastre din str. X nr. 318, la specificul ultramodernului dans hula-hoop, pentru a cărui însușire predăm lecții în fiecare zi dimineața și după-amiaza la adresa indicată, cu prețuri convenabile.

Desen de V. Vasiliu

ROCKEFELLER

RING... PARLAMENTAR

În Parlamentul Coreei de sud au loc mereu altercații între deputații diferitelor partide cu interese contrarii.

Aflăm că în Coreea de sud toți deputații Arată la bătaie teribile vocații,
Că tonul la discuții e dur în Parlament
Și-adecea argumentul adus e contondent,
Iar cel care cunoaște din plin „argumentarea”,
În locul limuzinei, se-ntoarce cu... Salvoarea,
Convins pînă la urmă de două, trei... fracturi.
De-aceea le propunem o seamă de măsuri:
De pildă, deputatul din Parlamentul lor
Să-și schimbe secretarul cu cite-un... antrenor
Și-n plus, din cabinetu-i modern, ultimul tip,
Să nu lipsească... ringul, nici sacul de nisip.
Iar cînd i se anunță cumva interpelări,
Să facă-antrenamente de box sau... alergări.
La fel, se mai impune, de astăzi înainte,
Să vină la ședințe c-o nouă-mbrăcăminte:
Pe cap să arboreze un clac sau un melon
La care căptușeala să fie din... beton.
Sub fracul de rigoare, plastronul dumisale
Să aibă o dublură dintr-o rețea de... zale,
Extrem de rezistentă, altfel e tragedie:
Se-ntoarce-acasă omul convins... pentru vecie.
Că unii, se întimplă, ieșindu-și din sărite,
Aruncă argumente sub formă de... cuțite.
În plus, mai este cazul, cu-așa parlamentari
Ce-și sprijină părerea pe argumente tari,
Să se amenajeze, — rapid, eventual,
La Parlament aneză, un... coșcocea spital
Și-aldături, în grădina, într-un decor sublim,
Să fie-un loc de-odihnă, adică... țintirim.

Măsurile acestea se cer neapărat,
Cit timp parlamentarii în Cameră... des-bat.

V. LĂPUȘ

General
A R

De curînd a fost numit în aparatul încă un specialist vest-german. Năderich Albert Foertsch, gradul: care i s-a încredințat este acela d adjunct al sectorului „doctrină și p Foertsch își va lua în curînd post lîngă Paris, nu departe de coleg cărui sediu se află la Fontaineb precizările în legătură cu noua fu Foertsch se termină. Există, însă cizări în legătură cu vechile func generalului vest-german, pe care occidentală ni le aduce la cuno cizări sînt cu atît mai necesare Foertsch este în viața politică și rană a Republicii federale un tr-adevăr, acest nume este pomenit prima oară abia în 1955, cînd a fo sectorului „doctrină și planuri” a întîmplat însă cu generalul Foer

DI. general Foertsch a fost o Nu multă vreme: doar 10 ani! I fie indisponibil 25 de ani. Adică sentința unui tribunal sovietic l ghicit! — dl. general Foertsch a unul din „glorioșii” generali ai participat la pustiirea Uniunii Sov cu deosebire în acțiunea de din Novgorod, Pskov și Narva, în „es sire” care au decimat raioane în Leningradului și din Republicile rea prizonierilor și populației în etc. Generalul Foertsch a recunoscut toate aceste crime și tot atunci

Din zona

ÎN LUMINA

Jucării, jucării

O telegramă de la Bonn a agenției „Associated Press” relatează, nu de mult, că vitrinele magazinelor de jucării din Germania occidentală arătau în perioada sărbătorilor de iarnă ca niște adevărate arsenale. „Nu se văd nicăieri — adaugă telegrama — decît jucării susceptibile să dezvolte tendințele belicoase ale copiilor: avioane, tunuri, tancuri, rachete și alte armamente clasice sau nucleare.”

Ceea ce nu mai indică telegrama menționată este însă — după cum semnaleză „L'Humanité” — că cea mai mare parte a acestor jucării sînt prevăzute cu binecunoscuta marcă de proveniență „Made in U.S.A.”, care, cam în aceeași perioadă, a trimis în Germania occidentală și primele transporturi de jucării pentru cei mari, faimoasele rachete americane „Nike Hercules”, „Nike Ajax” etc. Ținînd seama de performanțele de la Cap Canaveral, rezultă că, în general, din 4—5 asemenea rachete, 3 sau 4 explodează chiar pe locul de lansare, și numai una sau două se îndreaptă (oarecum) spre obiectivul propus. De unde reiese că aceste daruri de sărbători sînt susceptibile să creeze o justificată îngrijorare în țările gratificate cu asemenea daruri. Opinia publică vest-germană se în-

treabă, pe bună dreptate, care din aceste jucării de peste ocean (cele din magazinele pentru copii, sau cele din arsenale și baze militare) sînt mai nefaste pentru viitorul Germaniei federale?...

Perne de puf și perne de paie

Antoine și François Christol (tată și fiu), cetățeni francezi, au dobîndit nu de mult o adevărată celebritate grație unui ingenios și original sistem de folosire în scopuri personale a naivității aproapelui. În cazul de față, „aproapele” se afla destul de departe, în regiunea Sarthe, și era întruchipat de locuitorii fermelor și gospodăriilor țărănești din partea locului, răzlețe și izolate de centrele urbane.

Astfel ei au făcut rost de o camionetă și au pornit în turnee prin regiunea amintită. La fiecare poartă, Christol-tatăl sărea din mașină și-i ținea gospodarului respectiv următorul scurt „cuvînt introductiv”:

— „După cum știți, războiul a fost declarat. Sînt însărcinat cu rechiziționarea așternuturilor pentru răniți”...

Gospodarul făcea ochii mari. Nu, el nu știa de izbucnirea războiului. De unde să afle prin pustietățile astea! Poate mîine, cînd o veni

Generalul Foertsch MAS DATOR

al N.A.T.O. este Frier iar postul stat major Dl. general quencourt, Speidel, al cu aceasta generalului rie de pre- tivități ale progresistă aceste pre-

acuzatul Foertsch a invocat circumstanțe ușurătoare, a cerut indulgență, posibilitatea reabilitării, etc. Și instanța a ținut seama totuși de rugămințile lui. Mai mult decât atât, în 1955 generalul Foertsch a fost iertat de restul pedepsei și retrimis în țara lui. Acolo, așa cum s-a întâmplat cu mulți alți criminali de război, dl. Adenauer l-a luat imediat în brațe instalându-l în comandamentul noului Wehrmacht de la Bonn. Acum, generalul Foertsch a ajuns și în aparatul conducător al N.A.T.O. De fapt, nu e nimic uimitor în asta: un criminal de război în plus în fruntea Bundeswehrlului, încă unul pe lângă Speidel și alții în fruntea NATO-ului!

Dar această nouă numire vine într-un moment când Uniunea Sovietică întreprinde noi acțiuni de pace, prezintă noi propuneri constructive în vederea lichidării „tumorii canceroase” a Berlinului de vest, pentru reglementarea pașnică a problemei germane. Pe lângă refuzul precipitat al cancelarului de la Bonn, numirea generalului Foertsch este și ea un răspuns. Un răspuns deosebit de cinic și de arogant. Dincolo de el însă rămân în lumină două concluzii cât se poate de evidente. Mai întâi, ținând seama de experiența generalului Foertsch, chemarea lui în fruntea sectorului de „doctrină și planuri” al NATO, va arăta și celor mai naivi și mai creduli cetățeni din toată lumea care sînt rosturile și intențiile Pactului Atlantic, precum și speranțele „cancelarului ocupației” de la Bonn.

În afară de aceasta însă rămîne ca un defînitiv, ca un implacabil memento, faptul că dl. general Foertsch a rămas dator principiilor de justiție ale omenirii cu 15 ani de ispășire!

GEO DUMITRESCU

cancelarului APTELOR

asa că d. Christol-tatăl, ist, și mai ales foarte grăca în camion cele mai bune (înă pură!), cele mai bune (f veritabil!) și dispărea urmă un mic noruleț de apament.

de a doua zi, de a treia patra zi, nu cuprindeau, ici cea mai mică știre cu războiul dezlănțuit. Dar a opta zi anunța, negru pe area — în „exercițiu func- a celor doi Christol și a depozitului lor de sal- ne „rechiziționate”.

zitatea escrocilor e mare de război întreținută abil n-are alt rost decât toc- de a favoriza „rechizițiile” al ale escrocilor mai mari ici. Despre rezultatul final r iscusite „întreprinderi” este între altele și faptul ent, nu pe saltele de lînă i pe perne de puf, ci pe ate și mucedu perne și sal- aie odihnesc, pentru cine vreme, mădularele d-lor tatăl și fiul. Cît despre ih al războiului, care le i isprăvile, într-o bună și zi va avea și el, fără doar un sfîrșit asemănător...

Trei stele veritabile

Dacă unele cercuri occidentale se ocupă (cu profit, de altfel!) de înarmare și propagandă războinică, în schimb tinerii recruți francezi par a fi mult mai puțin interesați de treburile militare decît, de pildă, de... degustarea celebrului coniac autohton „Martel-Trei Stele”...

Iată o întîmplare edificatoare în acest sens, reproducă dintr-un ziar parizian:

Ieșind din cazarmă un tînăr recrut din provincie întîlnește după cîțiva pași un general. Nepăsător, cu mîinile în buzunare, tînărul ostaș trece fără să salute. Generalul, cu un zîmbet subțire, îl interpelează:

— Prin urmare, nu ne salutăm?

Încă distrat, puțin surprins, puțin intimidat, ostașul se conformează într-o doară:

— Bună ziua, domnule.

— „Domnule”, vasăzică! Bravo!

— se enervează generalul. Și atunci astea ce sînt? — mai adaugă el, arătîndu-și cele trei stele pe epolet.

— A! Vă rog să mă iertați... n-am observat... — strigă flăcăul cu admirație și încîntare. — Am onoare să vă salut, domnu' Martel!...

ION CĂLIMARA

UN NOU BRILIANT ÎN COROANA SOLARĂ

Desen de Boris Leo
(din „Krokodil”)

Presa capitalistă se dedă la atacuri
juribunde la adresa lagărului socialist

Desen de N. Claudiu

UN DON BASILIO MODERN
sau „ARIA CALOMNIEI”

Hoțul Reacționarul Șperțarul Lăudărosul Don-Juan

— „Încă una...” — „Ai de gând ca de fiecare dată să vii cu asta?” — „Cît dai să te anunț că ai venit?” — „Dacă n-o aduceam eu, ea nu venea...” — „Te fac un Rock?”...

Desen de D. Negrea

PODUL

În duminica a patra iar îmi venea rîndul. Ce treabă să spun că mai am? În casă, în ogradă, în grajd, le făcusem pe toate, așa că tot la un drum în țîrg m-am gândit.

Am pornit-o la drum și cînd am ajuns în dreptul gării m-am descălțat potrivit datinei și am trecut prin apă. În stînga, podul. Brigada de muncă, roi.

Am tras cu ochiul. Podul crescuse binișor. Mă gîndeam că poate asta-i ultima oară cînd trec prin vad; îmi părea și bine, dar m-a cuprins parcă și o mare durere, că tocmai mă lovise de un bolovan de pe fundul rîului.

Am văzut stele verzi. Dar printre ele, l-am văzut și pe Tudorică. Stătea sus, pe pod și bătea un piron într-o birnă. M-am frecat la ochi: el era! El, în carne și oase, obosit și nădușit de mama focului.

M-am pomenit gîndindu-mă:

— Uite măi, ditamai secretarul lucrează! Și eu stau! Dar la urma-urmei ce mă bag? Bine că podul se face!

Asta m-a liniștit. Mi-am urmat drumul prin apă. Dar parcă mă împingea ceva: la fiecare doi-trei pași mă întorceam să mă uit după Tudorică. Acum, e-adevărat că nu-l mai zăream, fiindcă-i mai mic cu un cap decît toți; dar îl simțeam acolo, în mijlocul lor, așezînd birnele, împărțînd sfaturi oamenilor și lovituri de ciocan piroanelor.

Bravo lui, dar eu să mă uit mai bine drept înainte, că asta mi-e drumul!

Și zicînd asta, iar m-am uitat înapoi.

— Dar dacă m-aș întoarce odată, nu-mai o leacă, pe acolo? Măcar să privesc... Să nu spună într-o zi că nici nu m-am sinchisit de cum s-a lucrat podul...

M-am întors.

Cînd m-au văzut sătenii, mai să cadă de pe schelă de uimire.

— Ce faci, bade? Ai ieșit la plimbare prin apă? Pe șosea ți s-a urit?

— Lăsați gluma, fraților! Omul vine să pună și el umărul și voi îl luați peste picior.

Vorbise Tudorică.

Ce era să spun? M-am supărat de o vorbă ca asta și m-am urcat pe pod să pun și eu mîna să fac ceva.

Nu-ți mai spun cu ce bucurie m-au primit. M-am oprit să lucrez la capătul asta, dinspre sat, ca să nu dau ochi cu Tudorică.

N-o să mă crezi, dar mi-era cam rușine de el. Aș fi vrut să-l ocolesc în ziua aceea. Dar să vezi, podul naibii: eu băteam scîndurile una cîte una și înaintam cu lucrul, încet-încet, spre el și el spre mine.

Mai zăboveam eu, mă mai făceam că le bat mai greu, doar-doar oi întîrzia clipa cînd va trebui să ne întîlnim la mijloc și să ne privim în ochi.

Dar crezi că el se juca? Ți-ai găsit! Înainta spre mine cu o iuțea de zece scînduri pe ceas.

— Dacă-i așa, fie ce-o fi!

Și am dat și eu zor. Și deodată, ne-am trezit că ne mai desparte o singură scîndură.

— E, pe asta cine o pune, vecine?

— Păi... eu zic s-o punem împreună!

În timp ce băteam amîndoi, m-a fulgerat un gînd.

— Uite măi, cum ne-a unit podul.

După ultima bătaie de ciocan, n-am mai răbdat:

— Bre prietene, tovarășe Tudorică... să vezi... eu... cum să spun... mi-e rușine de mor, că eu... mă-nțelegi... mai vinjos... și tu... matale... și secretar și... dacă știam...

— Lasă, că-mi spui pe urmă... acum nu-i vreme! Pune mîna să ducem birna asta pe malul celălalt. Lute, că mai avem încă trei de dus...

Pînă să mă dezmeticesc, a și pus mîna pe birnă și și-a săltat-o pe umăr. Abia am avut timp să apuc celălalt capăt. Mergeam în urma lui și nu-mi venea să cred; parcă era mai vinjos.

— Să știi că munca asta de secretar îți face mușchi...

Am încercat să-i vorbesc și la birna a doua și la a treia. Nimic! Parcă ar fi știut ce vreau să-i spun și-mi dădea zor:

— Mai țîrziu! Acum nu-i vreme!

Seara, ca de obicei, mi-a bătut în ușă:

— Joci un șah?

La mutarea a cincea, am folosit un moment de tăcere — se gîndea adînc, că-l pusesem în încurcătură — și i-am spus pe nerăsuflăte:

— Vreau să lucrez și mîine la pod!...

— Bine, bine! Acum fii atent, că-ți iau calul!

Și m-a privit drept în ochi, de-am simțit că mă face mat. Pe urmă am fost atent la șah. Știi ce rău e să joci fără cal? Parcă ai vrea să treci o apă și n-ai avea pod..

FRED FIREA

Ascultă-mă, pe mine, că știu ce spun: să te ferească sfîntul să vii la noi în comună pînă nu-i gata podul ăsta nou.

Dacă n-ai răbdare să-l terminăm și vii acum, ai de ales: ori mergi pînă la podul cel vechi... și mergi... și mergi atît de la gară pînă la dumnealui, podul, că odată ajuns abia mai ai putere să-l treci... ori, dacă ești zorit, atunci îți sufulci pantalonii și treci cu nădejde prin apă cu încălțările în mînă; numai fii cu băgare de seamă că unuia i-a luat apa bocancii din mînă. Așa se face că alde Stănel, din capătul satului, a pescuit în ziua aceea doi ciortani și o gheată. Și dacă ești născut — să mă ierți că ți-o spun — într-o zodie norocoasă și scapi cu ghetele nepescuite de altul. tot nu-i mare scofală, că apa-i rece și nu scapi fără junghi ori tuse.

Ce să mai vorbim? Podul ăsta nou, trebuia! Am spus eu că nu? Mă ierți, te rog! De la început am spus: „Halal!” Tot „halal” am strigat și cînd alde Tudorică ne-a spus că podul o să-l facem prin muncă obștească.

Tudorică e secretarul Sfatului. Ne cunoaștem bine. Și nu de azi, de ieri. De mici. Făceam o mie de pozne împreună. Îmi plăcea să mă iau cu el la trîntă, că era pîrpriu și-l puneam jos. Incolo, băiat bun. Acum e secretar. S-a schimbat mult. E mai serios, dar tot băiat bun. Și tot pîrpriu. Așa-i felul lui. Țin mult la el, că-i om săritor, gospodărește bine comuna și pentru că seara, cînd vine de la Sfat, jucăm șah împreună. Știi șah? Al naibii joc. Știi cum m-a prins? El m-a învățat. Mă bate mereu.

— Te răzbuni, Tudorică! Te răzbuni pentru cînd eram mici și te băteam eu. El rîde. Rîde, pe urmă iar mă bate în patru mutări. Băiat bun...

Dar în ziua în care ne vorbea de podul ce-l vom face prin muncă obștească, l-am privit cam nedumerit:

— Să mor dacă pricep!... mă gîndeam... Dacă tot satul va lucra la pod, pe mine de ce m-a mai chemat? Parcă mi-e rușine să-i spun nu... Mai bine ar fi sărit peste mine și cu asta era gata povestea! Nu putea să o facă? Ei, pe naiba! Ori sîntem prieteni de mici, ori nu sîntem...

M-am cam supărat pe el și în ziua cînd îmi veni rîndul am avut grijă să am treabă la țîrg și să nu pot veni la muncă obștească.

În săptămîna ailaltă, mi-a trecut supărarea, dar cheful de muncă obștească tot nu mi-a venit.

Cum îmi bătea vreunul în poartă, să mă mobilizeze la pod, cum îmi găseam o treabă, ca să nu pot merge. Lenuța, biata, era amețită: niciodată nu-i ajutasem atît la gospodărie. Ajunsesem să fac și mămăliga.

NEGRU PE ALB

Geografie

Dacă citim manualul de geografie pentru clasa a VI-a elementară, de C. Papacostea-Pajură și Elena Mihăescu (Editura de Stat didactică și pedagogică) aflăm lucruri interesante.

La pagina 202 aflăm lecția „Țările din Asia sud-vestică”, în care citim următoarele:

„Partea de sud-vest a Asiei sau, cum se mai obișnuiește să se spună „Orientul Apropiat”, cuprinde Turcia, țările arabe și Israelul”.

Iar la pag. 203 sînt enumerate țările arabe: Siria, Liban, Iordania, Arabia Saudită și Iemenul.

Dar la pag. 206, unde se stăruie asupra acestor țări, lecția e intitulată „Țările arabe din sud-estul Asiei” și tot așa se spune și în text: „din sud-estul Asiei”.

Vasăzică numitele țări arabe, la pagina 202 se află în sud-vest, iar după patru pagini, în sud-est.

Noroc că e lecția scurtă. Dacă ar fi ceva mai lungă, am vedea poate aceste țări rătăcind, din patru în patru pagini, și pe la nord-vest și pe la nord-est.

Greu, desigur, își găsesc niște țări... punctele cardinale, cînd autorii manualului pierd...busola.

Zoologie

Și în manualul de zoologie pentru clasa a VI-a elementară (de E. Sanielevici, L. Popovici și A. Dabija) aflăm lucruri interesante.

La pagina 15 aflăm lecția despre „Originea iepurelui de casă”, în care citim următoarele:

„Iepurii de casă au fost obținuți de om din iepurii de vizuină, nu din iepurele nostru sălbatic”.

(De unde reiese, așadar, că — spre deosebire de iepurele „sălbatic”, care e... sălbatic, — iepurele „de vizuină” e un iepure... civilizat. Mă rog, fie! Esențial e ce-am aflat: că iepurele de casă n-a fost obținut din iepurele sălbatic).

Dar la pagina 18, unde se termină lecția, se afirmă în concluzie... contrariul: „Cmul a obținut iepurele de casă domesticind iepurele sălbatic”.

Vasăzică, autorii acestui manual de zoologie una spun despre iepure la pagina 15 și alta spun la pagina 18. Umblă, cum s-ar zice, după... doi iepuri.

Proverb: cînd autorii manualului umblă după doi iepuri, nu prind...elevii zoologia.

C.B.D.

INSTANTANEU DIN ORAȘUL STALIN

Doi amici:

— Ce-ai zice de un câștig la Loto sau Pronoexpres?

— Nimic!

— ?!...

— Aș vrea să câștig la...

I.C.O.S. bunăvoința conducerii pentru a-și aduce

aminte că există și linia 7.

— Dar sînt patru mașini pe traseul Nu vin regulat?

-- Ba vin regulat dar

din... 40 în 40 minute. Urmează cîteva ore lipsă, apoi sosesc iar regulat, din 40 în 40 de minute.

— Totdeauna e așa? Nu sînt excepții?

— Sînt. Vin și cîte 2—3 odată...

— Propune ceva...

— Am propus. Să vină mașinile regulat...

IONESCU NELLU

Orașul Stalin

RISIPA... BANI PIERDUTI

Desen de Rik Auerbach

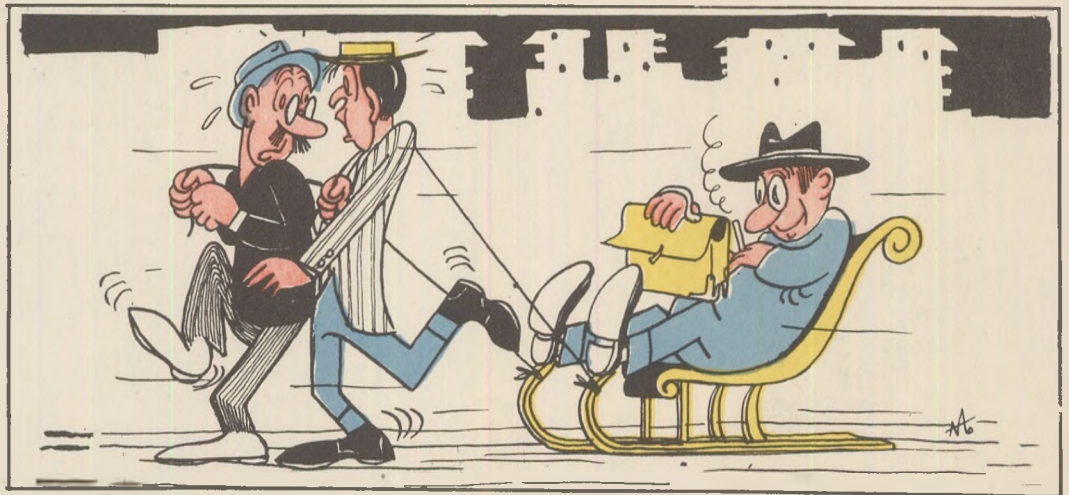

Desen de George Voinescu

Desen de Fred Ghenădescu

— Cum putem să ne ocupăm de repararea mașinilor, când toată ziua trebuie să răspundem celor care protestează că nu le-am reparat încă mașinile!?

— Eu zic să-i ducem noi și geanta tovarășului director...
— Fii serios, ce, vrei să spui că sintem servili?!...

Desen de Adrian Andronic

Epigrame

Unuia care prezintă proiecte umflute.

Proiectul și l-a prezentat,
Dar cum ne cunoșteam noi
„scula”
Pe dată l-am intitulat:
„Proiect pentru furat căciula”

Falsului inovator

Pe inovațiile sale
Ce le pretinde epocale
El cere prime, cere bani
Și vrea să-i fie acceptate
Căci, cică sînt verificate.
(Se-aplică de vreo zece ani).

Unui delapidator

El a intrat întîi c-o mină,
Apoi cu două, pîn-la cot
Și-n următoarea săptămînă
E logic: a „intrat” de tot!

Unul care risipește materia primă.

— Din cîte știu, acasă la mata
Nu prea arunci nimic!
Nici o centimă!
La strung atunci de ce
nu faci așa?
Și mi-a răspuns pe loc:
— Să-ți spun ceva:
Acasă... eu plătesc
materia primă!

M. SAVA

ONORATA COMISIUNE

La uzina noastră, „Socotitoarea”, unde subsemnatul e angajat, se construiesc niște minunate mașini de calculat, care îți fac la cea mai mare repezeală o scădere, o împărțire, o înmulțire și o adunare generală.

Aș vrea însă să fiu înțeles în această privință: cînd spun că mașina face o adunare generală, n-am vrut să spun că-ți face o ședință, ci pur și simplu că rezolvă fără greșală orice adunare cît de colosală. Iată însă că, într-o zi, un colectiv de ingineri de la noi a inventat o și mai grozavă mașină de calculat, care făcea aceste operațiuni complicate, dar scădea timpul necesar la jumătate, ceea ce a făcut pe un deștept să susțină că, dacă lucrezi la două asemenea mașini deodată, ai un mare noroc, că nu-ți mai trebuie timp deloc. Lăsînd la o parte această afirmație dementă, mașina s-a dovedit excelentă și într-o zi chiar m-am pomenit cu un tip care ne-a cerut să-i facem un prototip. Tipul era de la o mare întreprindere și spunea că au acolo o comisie și tovarășii din comisie cer, ei fiind experți, și deci toți de specialitate, să vadă mașina și să constate dacă mașina e bună și poate să renteze și, în consecință să contracteze. Prototipul nostru a dat examen la onorata comisiune și toți au

spus că e o minune. Ca la școală, cînd vine o inspecție, au scos-o la lecție și mașina a adunat, a înmulțit, a scăzut, a împărțit și i-a uimit cum a putut să meargă; mai rămînea numai tabla s-o ștergă și, ca un elev de la elementară, să-și ceară voie pînă afară. Ba unul din comisie privind la mașină, înghițea în sec, parcă lua mereu cîte un hap și, în cele din urmă, a spus plîngînd că el are un fecior care ar fi fericit să aibă așa un cap. Mașina fiind aprobată, noi am construit „Seria ABC-ZERO”, nu în prea multe exemplare și am pus-o în vânzare să vedem dacă are căutare. Mașina s-a vîndut ca pîinea caldă, căci cine n-are nevoie? Uite, și eu aș fi fericit să am un aparat de calculat și la rigoare o mașină care să dea soluții fără discuții.

Atunci am mai construit o serie, „Seria ABC-1”, ceva mai perfecționată și asta tot de comisie verificată, dar nici pe asta n-am fabricat-o în mare, căci ne trebuia o comandă care să ne puipe pe picioare. După aceea am construit „Seria ABC-2”, care lucrează pe sisteme și mai noi, în sfîrșit, cu cinci mașini din astea „ABC-2” fabricate la noi puteai să faci, dacă aveai permisie, o adevărată comisie. Și atunci a apărut delegatul de la Întreprinderea asta

„Cutare”, care ne-a spus că membrii comisiei cer să executăm o comandă mare. Bucuroși că ne punem pe picioare, am cumpărat motoare, am cerut bani pentru tot felul de anagare, am cumpărat materiale, dar cînd să punem în lucru noul fabricat, a apărut din nou sus-numitul delegat și foarte scurt ne-a comunicat că onorata comisie, nu că ne-ar căuta pricină, dar nu mai are nevoie de mașină. Noi, în primul moment, am înghețat și arătam ca o mașină de calculat care s-a stricat, iar cînd ne-am revenit, atît am spus: „Ce face?!” și delegatul a răspuns: „Nu-i mai place! Comisia ține, prin mine, să vă spună că așteaptă să faceți o mașină și mai bună!” „Bine, am spus noi, dar mașina e aprobată, de trei ori verificată, am făcut „Seria ABC-ZERO”, „Seria ABC-1”, „Seria ABC-2”, mulți acum o folosesc, o folosiți și voi, și acum cînd ne-ați dat o comandă mare ca să ne punem pe picioare, s-a trezit comisia, bat-o vina, că nu-i mai place mașina? Și pe urmă noi am angajat oameni, avem anagare, am băgat milioane în materiale!” Zice delegatul: „Să vă descurcați! De ce băgați, fără să întrebați?” „Cum, frate, fără să întrebăm, că doar de trei ani ne verificăm și de trei

ani la fiecare probă comisia tot aprobă! Chiar comisia asta cu pricina a spus că ar vrea să aibă un cap cum e mașina și pe urmă doar avem un act, că am făcut contract! Acum ce ne facem, am oprit producția în loc și stăm cu materiale de milioane în stoc?”

„Noroc!” ne-a spus tovarășul delegat. „Noroc, măi tovarășii!” și a plecat. Acum noi stăm și ne gîndim că onorata comisiune a lucrat de minune, ne-a dat o comandă mare și ne-a ajutat să ne punem pe picioare, iar noi lucrînd după al comisiunii îndemn, ne-am pus pe picioare, dar pe picioare de lemn. De unde reiese că onorata comisiune a lucrat și fără cap și fără mașină de calculat.

SORIN RĂȘCANU

P.S.: Orice apropiere s-ar spune că există între această comisiune și alte comisiuni care în materie de birocrație fac minuni și au o specialitate măiastră în aruncarea banilor pe fereastră este o simplă asemănare întâmplătoare, și dacă s-o simți vreuna ca atare, atunci să știe că n-a fost vorba de ea în mod special, ci numai tangențial. Dar chiar tangențial dacă o să rețină, înseamnă că am calculat bine (și fără mașină).

S. R.

MĂRȚIȘOARE

Martie... O lună-n care teoretic, cel puțin,
Ochiuri mici de cer senin
Mai străbat pe-alocuri pinza grea a norilor de iarnă.
Cite-odată, supărată, Baba Iarna mai întoarne
Bidiviii de zăpadă și cu troica gerului
Pe mătasea cerului.
Babele,

neghioabele,
Cară nea cu roabele
Sau aduc senin plocon
Chiar cînd ieși tu în palton.

Martie, o lună-n care
Sînt contraste izbitoare
Însă are

ce nu are
Altă lună la-nîmplare:
Mărțișoare, mărțișoare!
Bune pentru fiecare
Cu un șnur și cu o floare
Și un ghimpe la culoare.

L.N. (numele nu-i spun)
Sus pe vatră doarme tun
Cînd alți gospodari, cum știți,
Sînt de muncă pregătiți.
Doarme L.N. în birlog
Sforăit și tofolog
Are L.N.
Cu Moș Ene
un contract...

Ca mărțișor
Îi propunem într-o doară un ceas mic deșteptător,
Și-n ogradă cinci cocoși
Gălăgioși

și păcătoși
Dimineața-n cap să-i cînte
Somnul lui să-l tot frămînte
Să-l trezească-n zarvă mare...

Mărțișoare! Mărțișoare!
Cu un ghimpe la culoare
Asortăm la fiecare.

Dacă unuia-i fug ochii
După diferite rochii
Adu-i Martie, nevestii lui de obicei discretă
Un binoclu și-o lunetă
Fermecată, ca să-l vadă
Și-n tramvaie, și pe stradă
Și la orice depărtare...

Mărțișoare! Mărțișoare!
Cu un ghimpe la rigoare
Dacă-i cazul, cu o floare
De exemplu, cu garoașe
Ofer la dactilografe

Care fac tranzițiunea pe oricare exemplar
Între mine și tipar
Mărțișoare! Mărțișoare!
Cu un ghimpe de rigoare

Mai vezi cite-un inginer
Sau un șef de șantier
Care are, să le spunem, multe
însușiri oculte

Și în plus un organism
Apt să facă spiritism.
Ca simptome?

Cite-odată
Vezi cum circulă fantome
Scrise-n statele de plată.
Mărțișor,

nu cred că vor
Dar propun un leac
de hac
Contra fazelor oculte
Doar repaus... zile multe.

CONSTANTIN OTTESCU

Este lege: vrea, nu vrea,
Dimineața bea cafea.

(Dar se vaietă mereu
C-o găsește foarte greu!)

Seara pleacă, are, n-are,
Cu „getaxul” la plimbare.

(Da-mi găsec cu el netraiul
Dacă nu-i plătesc tramvaiul!)

Prăjitura, pasă-mi-te,
Doar la „Athenae” și-o-nghite

Că acolo, vezi matale,
Este scaunul mai moale.

Dă bacșiș la frizerie
Însă n-are de chirie

Și, o fi cu punga goală,
Dar cravata-i „naturală”.

I-a fost scris ca el taman,
Să mai fie... curtezan!

Pomădat și-nchipuit
I se pare că-i iubit.

Orice fată întilnește
I se pare c-o iubește!

(El iubește foarte des
Fără nici-un interes!)

Orice slujbă cică-i place
Fiîndcă pureci tot nu face.

Dumnealui, în orice post
I se pare c-a mai fost

Și la tot ce-i spui, zîmbește.
...I se pare că trăiește!

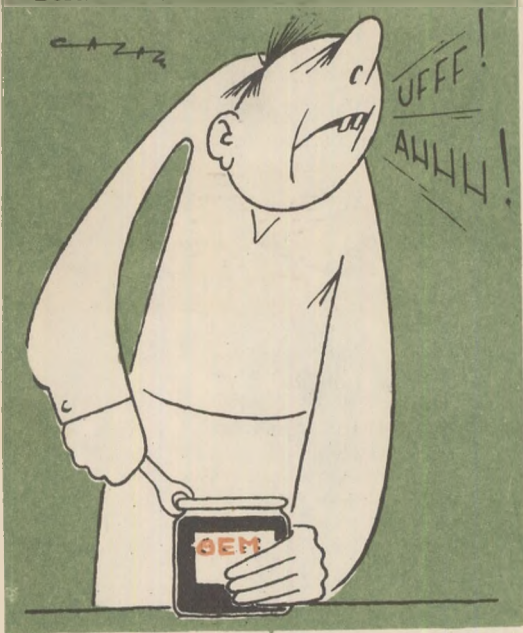
STELIAN FILIP

Desen de C. Florian

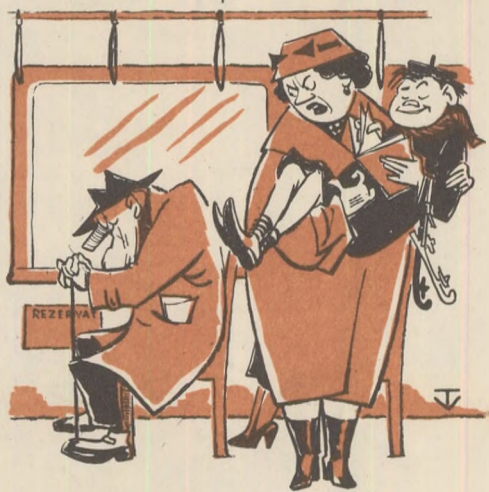
- Vreau să stăm puțin în scuar!
- Și eu, dar teamă mi-e că pînă ajungem îl face șantier!...

Desen de C. Cazacu

G E M e t e

Desen de V. Timoc

- Ce nesimțire! Se face că nu vede că-s cu copilașu-n brațe...

Desen de N. Georgescu

TUNSOARE MODERNĂ

- Cum se face că mi s-a ridicat un monument, la acea dată ?!...

CADOURI DE 1 MARTIE

de C. CRISTOBALD

Cu prilejul zilei de 1 martie se oferă și se primesc mărtișoare.

Acest obicei datează în țara noastră, de mult: de acum 4 ani, de când am scris eu în „Urzica” pentru prima oară un foileton, „pe concret”, — „axat pe mărtișoare”.

Greu a fost doar începutul. De atunci scriu în fiecare an pentru numărul de 1 martie câte un asemenea foileton. Nu e însă articol-sablon, pentru că de fiecare dată e plasat în altă pagină.

Mărtișoarele sînt simboluri

Cum e cu mărtișoarele, se știe: persoanele superstițioase oferă, iar cele inteligente primesc.

Anul acesta s-a întîmplat și invers: au oferit mărtișoare și persoanele spirituale, și au primit... celelalte.

Unii clienți ai „Urzicii” au primit anul acesta, în chip de mărtișoare mai... moderne, și unele simbolice miniaturi reprezentînd: o pereche de mănuși, un metru, o umbrelă, etc., — cu semnificațiile respective care se vor vedea mai jos.

O pereche de mănuși

Un original mărtișor a primit tovarășul Olteanu Dumitru, conducător tehnic la cooperativa „Munca Alimentară” din Brăila.

Deoarece tovarășul Olteanu obișnuiește să... bată subalternii cu palmele și cu pumnii, a primit domnia-sa din partea respectivilor, drept mărtișor, o pereche de mănuși, ca sugestie să se poarte cu ei mai... cu mănuși.

Să se poarte adică așa cum se poartă cu fiica sa, care (ce coincidentă!) e gestionară la centrul care (ah, din nou coincidentă!) funcționează chiar în fosta dumnealui prăvălie de fost comerçant, — gestionară pe care nici nu se gîndește s-o înlocuiască. În vreme ce alți remizeri sînt schimbați foarte des.

Să se poarte dumnealui mai cu mănuși, așa cum se poartă

și cu vînzătoarea Mihăilescu Stana, care (ce coincidentă!) a fost în trecut chelnăriță la dumnealui, iar acum servește (ah, ce altă coincidentă!) chiar la centrul instalat în fosta domniei-sale prăvălie.

Continuînd în felul acesta, tovarășul cofetar Olteanu Dumitru de la Cooperativa „Munca Alimentară” cu toate că e din Brăila, n-o să facă nici o brînză.

O umbrelă

Un drăgălaș mărtișor, închipuind o nostimă umbreluță, a primit... forul care e răspunzător că n-a fost nici pînă azi terminată clădirea școlii de șapte ani nr. 1 din Comarnic (raionul Cîmpina) dată în folosință încă din 1951, doar parțial.

Nefiind terminată toată clădirea, cursurile a patru clase se țin într-un local (și acesta necorespunzător) închiriat de la proprietarul Alexe Ion.

Iar, din lipsă de local, dintre elevii care absolvă primele patru clase, numai 50% pot continua și celelalte trei clase.

Ba chiar și în acele patru clase învață copiii anevoie, fiindcă în localul luat cu chirie... plouă, fiind stricat acoperișul.

Și a primit forul răspunzător, în chip de mărtișor, o umbrelă, spre a-i fi de folos să nu-l plouă, de va avea curiozitatea să vadă, la fața locului cum îi plouă pe elevii care n-au umbreluțe.

Un metru

În comuna Stroești (raionul Horezu, regiunea Pitești) învățătorul Gogu Grigore a primit, mărtișor, un... metru, cu care să-și măsoare mai exact cele circa șapte hectare de teren pe care le posedă, dar din care a declarat la Sfat numai patru.

A primit ca mărtișor această unitate de măsură, pentru că și în calitatea dumnealui de președinte al băncii cooperative din

comună, se comportă tot fără... măsură.

La acordarea de împrumuturi de la bancă își favorizează rudele înstărite, pe alde Monică Idvu, Asprița Gheorghe și Asprița Toma, în vreme ce omului de serviciu Ion Popa, de la Sfat, cu mare greutate i-a aprobat un împrumut de 500 de lei.

Milos cu sine (vezi hectarele) și generos cu rudele (vezi împrumuturile) domnul Gogu Grigore e și omenos cu două fete din comună, una de 16 ani și una de 18 ani, ale lui Ghiță Ion, pe care le-a luat să îngrijească cele două nepoate ale sale: le ține să-i slugărească fără a le plăti regulat nici suta de lei pe lună ce-a promis să le dea.

După cît e boierul Gogu de apucător, un mărtișor de numai un metru e insuficient; i s-ar cuveni o... prăjină.

Un popă de ghindă

Foarte sugestiv e mărtișorul pe care l-a primit Sfatul popular regional Craiova.

Sezisat de „Urzica” cum că un Bosoancă Gheorghe, șef la un depozit de combustibil din Turnu Severin e necinstit, Sfatul regional Craiova a răspuns cum că (textual) „s-au luat măsuri pentru înlocuirea lui”.

Dar un corespondent voluntar, din Turnu Severin, fără să fi știut de sezisarea noastră către Sfatul din Craiova, ne semnaleză recent că șeful Bosoancă Gheorghe continuă să funcționeze.

Iar verificarea „Urzicii” a constatat că — din fostele două depozite de combustibil din Turnu Severin, cel din gară condus de un șef Negrea și cel pentru populație condus de șeful Bosoancă — a rezultat, prin unificare, depozitul existent azi, al cărui șef e Negrea, iar șef adjunct... cine credeți? — Bosoancă!

Și d-ăia a primit Sfatul regional Craiova, mărtișor, o carte de

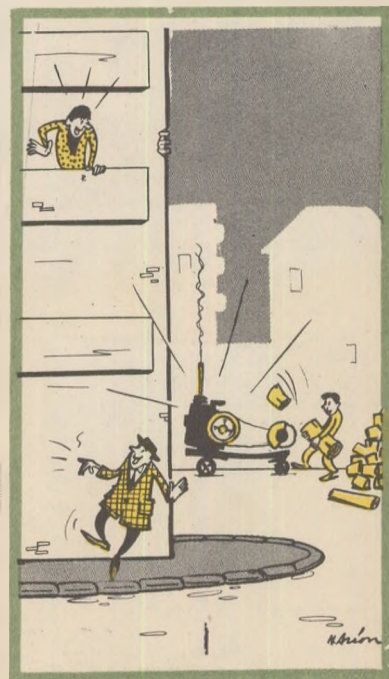
joc, reprezentînd un crai de ghindă, sau cum i se mai zice... popă de ghindă. E cu aluzie la... jocul „uite popa, nu e popa”, în versiune regională craioveană: uite nu, mai e Bosoancă, uite că tot mai e Bosoancă.

Vorba ceea:

*L-a făcut mama oltean
Cu căciulă de-astahan
Și-orice-ar face lui îi șade,
Că tot în picioare cade!*

(Mărtișoare — lucrate după sezisări de la corespondenți voluntari din: Brăila, Comarnic, Pitești și Turnu Severin).

Desen de N. Arion

-Auzi, Gion! ce Rock-and-Roll grozav. De unde o fi venind muzica asta ?!...

DRAGĂ URZICO

Amici din localitate — informați că vreau să-ți scriu cele de mai jos — au ținut să opineze binevoitori că n-ar fi „de prestigiu meu” de director al unei mari întreprinderi „să mă ocup de lucruri neserioase”.

Îi contrazic, scriindu-ți. Consider că e o treabă foarte serioasă să ajuți la lecuierea... neseriozității.

Am comandat la cooperativa meșteșugărească „Metal-Chimica” din Piatra Neamț, 15 stampile, necesare fabricilor din cadrul trustului nostru, pentru operațiile de întocmire a cărților de muncă ale salariaților.

După trei săptămâni am primit de la numita cooperativă adresa nr. 4586 cu următorul cuprins:

„Pentru executarea stampilelor dv., vă rugăm a ne trimite imediat o copie de pe comanda dv., vizată de... etc. etc.”

Cerem aceasta, intrucit originalul comenzii dv. a fost distrus de șoareci.

Președinte: (ss) Comaroni I.

Șef contabil: (ss) Braunstein S.”

Trustul nostru, dragă Urzico, a trimis imediat tovarășilor de la cooperativa „Metal-Chimica” din Piatra Neamț copia cerută.

Trimite-le însă și tu ceva. Cooperativa lor numindu-se „Metal-Chimica” și având... șoareci, trimite-le, dragă Urzico, ceva... metale și chimicale pentru stăpînire șoarecilor.

Umor nu le trimite. Au.

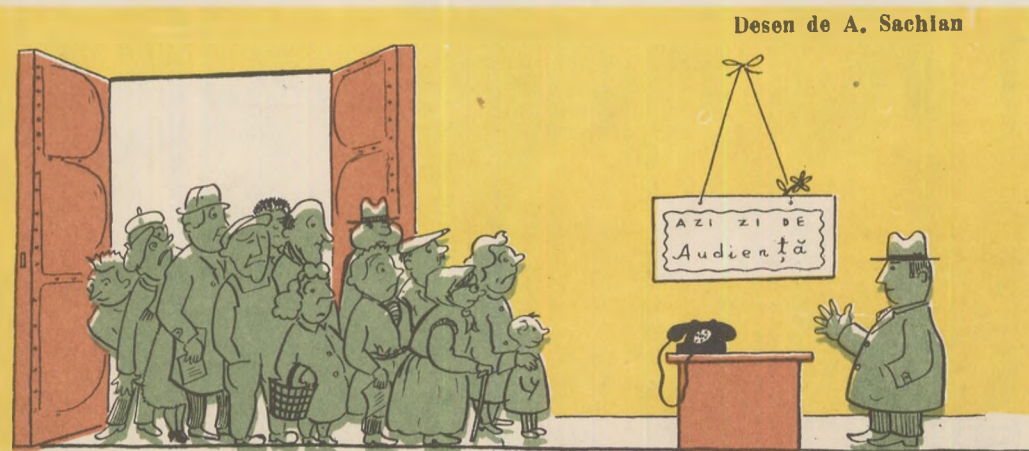
S. Büchler

Directorul „Trustului pentru industrializarea lemnului”, Bacău

URZICO,

Acum pricep de ce apari tu în culori multe și frumoase: pentru că nu te tipărești la... vopsitoria „Chimica” din Arad.

Uneori orele de audiență nu se respectă, se amină pe alte zile etc., irosindu-se timpul cetățenilor.

— Astăzi v-am primit pe toți odată ca să vă spun că nu vă pot primi azi!

Tot din această cauză apări, desigur, și... la timp. În sfârșit, ceva mai la timp decât execută această vopsitorie comenzile clienților.

Dînd nevastă-mea la cooperativa „Chimica” de pe str. Eminescu să-i vopsească un palton din verde în negru, i s-a spus că în două săptămîni va fi gata. Și crezi că a fost? Ași!

Abia după patru săptămîni a fost... găsit. Da, găsit. Pentru că, întîi, a fost... rătăcit. Iar cînd a fost, în sfârșit, găsit, nici nu era vopsit. Abia după aceea a fost trimis de la biroul de comenzi la atelierul de vopsitorie.

Și chiar ca să fie găsit, crezi că a fost tocmai atît de ușor? Mai întîi a trebuit să umble nevastă-mea pe drumuri cîteva zile, fără să reușească a sta de vorbă ca

lumea cu cineva. Apoi, cînd în cele din urmă a dat peste o persoană mai binevoitoare, a început... interogatoriul: și cum ziceți că era paltonul? și l-ați predat cu bonul nr. 9961? și ce culoare era? da? și ce mărime? da? și ce croială, ce fason?

Auzi, dragă Urzico... fason de a servi pe cetățeni!

Vlăsceanu Dumitru
Montator C.F.R. Arad

URZICUȚO,

În orașul nostru, Vișeu de Sus (regiunea Baia Mare), e... bai mare cu uzina electrică.

Unele uzine de prin alte părți funcționează, aud, cu „curent alternativ”. A noastră funcționează mai mult... alternativ, decât cu... curent. Cînd are motorină, n-are motor. Cînd are motor, n-are motorină.

Prezintă însă situația aceasta și un

avantaj: se stimulează astfel în localitate... comerțul cu lămpi de petrol.

Alt avantaj: vizionăm, la cinema, și filme... mute. Ele sosesc, chipurile, sonore. Dar, uneori, în timpul rularii, îndată ce sînt puse în curent cu... lipsa de curent de la uzină... amuțesc.

Iar eu zic că e bine, dragă Urzico, că se mai întîmplă la noi și asemenea lucruri, — deoarece atunci cînd e întuneric în oraș, se... vede mai bine ce e rău la uzină.

Cornel Naghi
salariat la Banca agricolă
Vișeu de Sus

DRAGĂ URZICO,

Îți trimit, odată cu această scrisoare, și o... pîine. Scrisoarea te rog s-o publici, iar pîinea s-o admiri. Merită. Este, precum vezi, o pîine mare de 2 kilograme, albă și

frumoasă, cum numai la noi în Orașul Stalin se fabrică.

În plus, e și cu surprize. Asta pe care ți-o trimit ție are în ea o... sîrmă. În alte pîini, alți cetățeni au găsit chiar... cuie.

Cu alte cuvinte, aceste pîini sînt adevărate articole de... larg consum. Îți trebuie niște sîrmă? — cumperi o pîine! Îți trebuie niște cuie? — fuga la brutărie!

Încît mă mir, dragă Urzico, că „Întreprinderea de panificație” din orașul nostru ține de foruri superioare... alimentare, — și nu ține de... „Ferometal”.

Gh. Pălimaru

str. Elena Pavel nr. 8, Orașul Stalin

URZICUȚO DRAGĂ,

Mare lucru e la oameni (și la... fabrici) consecvența! Un exemplu: fabrica de ciment din Turda. Așteaptă la începutul

fiecărui an întîi s-o îmboldești tu și numai după aceea să se comporte cum trebuie față de fabrica noastră de porțelan din Cluj.

Anul trecut, tot cam pe vremea asta, ne-am plîns ție că fabrica din Turda ne furnizează ghips de proastă calitate: ghips nisipos în loc de ghips alabastru. Și ne-ai ajutat: și pe noi, și fabrica din Turda. La intervenția ta, numita fabrică ne-a trimis îndată șapte tone de ghips foarte bun.

Dar, de la o vreme, tovarășii de la fabrica din Turda iar ne trimit ghips nisipos în loc de ghips alabastru. Pesemne pentru că ne aflăm în primul trimestru în care s-au obișnuit să fie înțepați prin „Urzica”.

Aceasta fiind situația și dacă numai așa, numai fiind criticați prin presă, înțeleg acești tovarăși să ne furnizeze ghips alabastru, — înseamnă, dragă Urzico, că situația lor e cam... alabastră.

Un grup de muncitori de la
Fabrica de porțelan Cluj

„URZICA”

REVISTĂ BILUNARĂ DE
SATIRĂ ȘI UMOR

Redacția: Calea Victoriei nr. 25

Telefoane:

Secretariat 15.38.56;

Secția scrisori 13.86.12;

Secretariat de redacție

14.28.15;

interurban 27

TIPARUL EXECUTAT LA COMBINATUL
POLIGRAFIC CASA ȘCÎNTEII
„I. V. STALIN”
BUCUREȘTI

MARTISOARE

din lumea lui Marte

- Știi că nu-mi stă rău?!

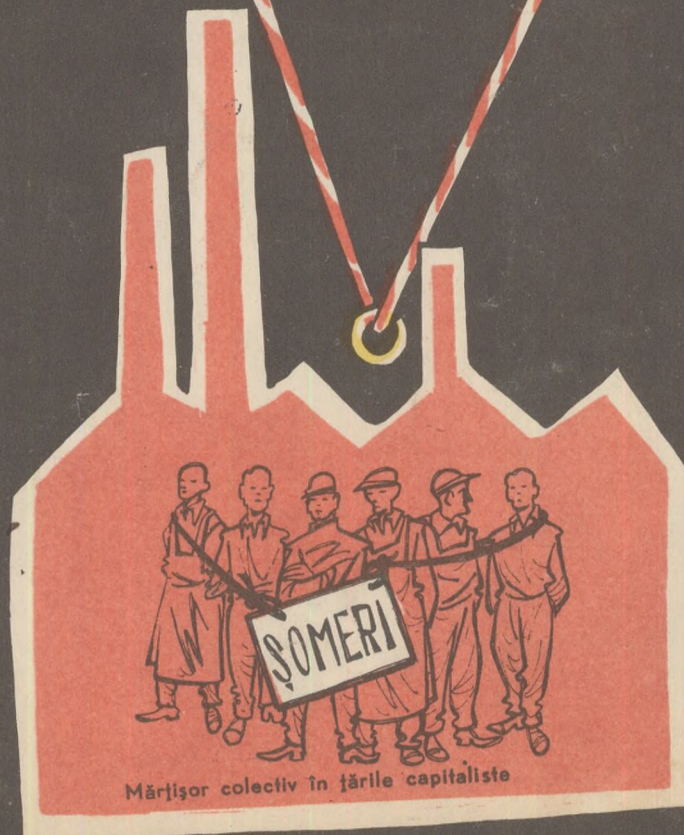
- Uite, domnule, fuge de mărțișor!

Mărțișor à la Bonn

- Ce să faci! Mă mulțumesc și cu unul mic, dacă nu e posibil unul mare!

Mărțișor colectiv în țările capitaliste

Mărțișorul „socialistului” Guy Mollet